

Ferice de cei ce mor în Domnul

Bob Jennings

illbehonest.com/romana

Să ne rugăm din nou. O, Doamne, ce ai făcut? Ce ai făcut, ce ai făcut? L-ai trimis pe Fiul Tău să moară pentru păcătoși, să mântuiască, să salveze omul căzut. Ce ai făcut, Doamne, de ne-ai adunat aici, astăzi, să Te laudăm, deși odată rătăceam cu toții ca niște oi, ne laudam pe noi înșine; altădată, Doamne, nu ne păsa, nu Te cunoșteam, nu Îți acordam atenție; nu Îți acordam atenție Ție, nu acordam atenție celor petrecute la Calvar. Eram ignoranți, eram depărtați. Ce ai făcut, Doamne, ai îndepărtat păcatul, sacrificându-Te pe Tine? Ce ai făcut, ai purtat păcatele noastre în trupul Tău, pe lemn, ca noi să murim față de păcat și să trăim pentru neprihănire? Ce ai făcut? Ce ai făcut, să fii jertfă pentru noi? Ce binecuvântat este omul ale cărui fărădelegi sunt iertate, ale cărui păcate sunt acoperite! Ce binecuvântat este omul căruia Tu îi atribui neprihănirea fără fapte. Ce ai făcut, Doamne, mergând înaintea noastră, pentru a deschide o cale spre locul preasfânt; deschizând calea, Doamne, pentru ca noi să fim cu Tine. Aceste taine, Doamne, le vedem, aceste taine le vedem neclar, dar sunt reale. Doamne, ne bucurăm să fim de partea Ta. Ne bucurăm, Doamne, să fim cu poporul Tău. Îți mulțumim, Tată Ceresc, pentru bogăția slavei moștenirii Tale în sfinți. Îți mulțumesc pentru acești dragi sfinți ai lui Dumnezeu, îți mulțumesc pentru mărturia pe care ai ridicat-o. Îți mulțumesc, Doamne, pentru lucrarea Duhului Sfânt, lucrarea Ta, lucrarea mâinilor Tale, lucrarea brațului Tău. Și îți mulțumesc, Doamne, pentru sfinții lui Dumnezeu. Doamne, ne-ai numit sfinți, nu păcătoși. Ne-ai numit oi, nu capre. Ne-ai numit prieteni, nu vrăjmași. Ne-ai numit fii, nu blestemați, ci binecuvântați. Te așteptăm, azi. Ochii ne sunt îndreptați asupra Ta. Nu putem vedea suficient, nu putem spune îndeajuns, nu putem cânta laudele Tale în mod demn. Deci suntem mulțumitori, Doamne, să fim aici, acum, cerând binecuvântarea Ta. Amin.

Oh, v-ați rugat pentru mine și mă simt nevrednic. V-ați gândit la mine și mă simt nevrednic. Nu știu, cred că este doar dragostea Duhului, aceasta este expresia pe care Pavel o folosește în Romani 15. V-ați rugat să vin aici, și mă cutremur. E ca un vis, eu și soția mea niciodată nu ne-am imaginat că e posibil să mai venim. Doar am sperat. Știți cum a fost, imaginați-vă, L-am rugat pe Dumnezeu: “Ne îngădui să mai facem o călătorie împreună?” Dar nu credeam că este posibil. Ca să nu mai vorbesc de San Antonio. Ne doream să îi vedem pe James și Bethany, să îi vedem căsătoriți și să locuim o vreme cu ei; să le vedem casa și să le vedem inimile. Ne doream să vă vedem pe voi, deasemenea.

Sunt mulțumitor că vă cunosc pe unii din voi. Doar acea Zi ne va ajuta să ne apreciem unii pe alții, să ne cunoaștem, să ne bucurăm unii de alții. Voi știți mai multe despre mine, eu nu vă cunosc. Abia aștept ziua când ne vom cunoaște și Îl vom cunoaște pe Dumnezeu, vom cunoaște pe Domnul, cum suntem și noi cunoscuți. Sper că ne veți ierta că nu vom rămâne apoi la masă. Simt, cel puțin acum, că trebuie să ne urcăm în mașină și să ne îndreptăm înapoi spre Nord, să fim pe drum. Știu că veți înțelege.

Vreau să vă îndrept atenția în dimineața aceasta asupra unui text pe care Dumnezeu l-a făcut real pentru mine; aș vrea să îl accentuez, să îi amplific semnificația. Dumnezeu ne-a dat așa de multe să spunem, ne-a dat așa de multe de transmis. Ne-a dat așa multe, cum le-am putea spune? Cum am putea transmite tot? Ce pot spune? Ce porțiune poate fi împărțită? Cred că Domnul a însuflețit acest verset pentru mine, așa că vă invit să deschideți Biblia la Apocalipsa 14. Haideți să citim acest paragraf.

Apocalipsa 14, versetul 9: „Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare” Unele lucruri trebuie spuse cu glas tare, nu-i așa? Tare și clar. „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui și va fi chinuit”, nu “s-ar putea să fie”, ci “va fi” chinuit “în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor.” Nu este niciun verset mai clar decât acesta asupra pedepsei. “Și nici ziua, nici noaptea n-au odihna cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!” Într-un cuvânt, se referă la cei care servesc păcatului. Versetul 12: “Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Versetul 13 este cel asupra căruia ne vom opri “Și am auzit un glas din cer care zicea: ‘Scrie: Ferice de morții care mor în Domnul de acum încolo!’ ‘Da’, zice Duhul, ‘ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!’” Ferice de morții care mor în Domnul.

Voi toți v-ați rugat pentru mine, ca să nu mor ci să trăiesc. Și finalul încă nu a venit. Dar pare că se apropie; se pare că voi muri, nu voi trăi. Se pare că rugăciunea Domnului prevalează. El S-a rugat ca aceia pe care Tatăl i-a dăruit Lui, să fie acolo unde e El, ca să vadă gloria Lui. Deci ce putem face noi, ce putem face, când ne gândim unii la alții și la această situație, în afară de a spune: “Doamne, până la urmă, facă-se voia Ta. Nu a mea.” În situația aceasta suntem.

Priviți la certitudinea acestei binecuvântări. Face parte din categoria fericirilor. Se aseamănă cu fericirile descrise în capitolul 5 din Matei: ferice de cei săraci în duh, ferice de cei cu inima curată, ferice de cei prigoniți, și așa mai departe. Se aseamănă cu acestea. Sunt unele fericiri la care nu ne gândim prea mult. Ca cea descrisă în Matei 11, versetul 6 “Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.” Nu ne gândim prea mult la aceste cuvinte. Aici este exprimată o altă fericire: “Ferice de morții care mor în Domnul.” Mai întâi, vă rog să vă gândiți la certitudinea acestei fericiri. Așa cum este indicat de cuvintele de la începutul versetului 13, “Am auzit o voce din cer, spunând: ‘Scrie.’ “ Este un lucru cert, poți scrie aceste cuvinte. Este suficient de sigur încât îl poți scrie. Și este menționat că vocea era din cer. Atunci când ești în fața morții, vrei această siguranță, nu? Vrei să auzi o voce din cer. Nu contează ce spun părinții. Nu contează ce spune pastorul. Nu contează ce spune soția. Nu contează ce ar putea să îți spună un papă, sau Președintele. Ai nevoie de un cuvânt de la Dumnezeu. Ai nevoie de cuvânt, de o voce din cer. Ai nevoie să auzi o voce din cer, care este dintr-un tărâm din afara pământului. Dintr-un alt tărâm!

Cuvintele și mângâierile oamenilor nu vor fi ceea ce vei căuta când vei fi înaintea veșniciei, când vei păși în eternitate, când vei păși într-o zonă în care nu ai mai fost. Mai ales că știi că vei rămâne acolo pentru totdeauna. Ai nevoie de un cuvânt din partea Domnului trebuie să te asiguri că ai auzit ce are să îți spună, că ai auzit o voce din

cer. Isus a spus: "Dacă aude cineva glasul Meu", a spus asta de multe ori, "nu va muri, ci va trăi." De aceea, sunt așa de mulțumitor, în momente ca acestea, pentru că am un cuvânt sigur. Domnul Isus a spus: "Cerul și pământul vor trece." Ele par a fi foarte stabile, par a fi sigure, par solide. Ce le poate desființa? Multe evenimente pe pământ pot fi desființate, dar nu prea crezi că cerul și pământul pot fi. Dar vor fi. Vor trece cu trosnet, se vor topi de mare căldură. Da, cerul și pământul vor trece, dar cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul lui Isus, cuvântul lui Dumnezeu nu va trece. Este scris că Scriptura nu poate fi desființată. Despre multe lucruri pe care le cumperi, ai spune: "Este de lungă durată. Acest lemn a fost tratat, această mașină trebuie să reziste multe mile, iar lucrul acesta nu se poate sparge." Dar câteodată îți cumperi vreo unealtă care se strică înainte de a trece 10 zile. Scriptura nu poate fi desființată.

Deci, nu iubiți voi Cuvântul lui Dumnezeu? Știți, fraților, când ajungi aproape de moarte, deja ești conștient că vei muri. Toți sunteți la fel ca mine. Nu e nimic special privitor la mine. Într-adevăr sunt un om pe moarte vorbind unor oameni pe moarte. Dar vă spun, nu e nimic special privitor la mine, nimic.

Dar este ceva special atunci când ești legat de șine și auzi trenul venind. Îți pot spune că atunci când vei fi aproape de moarte vei fi profund mulțumitor pentru tot ce cunoști din Scriptură. Vei fi foarte mulțumitor pentru fiecare promisiune memorată. Vei fi mulțumitor pentru tot ce cunoști din Scriptura, pentru tot ce ai strâns în inima ta și poți spune acest verset și acel verset este ca un prieten apropiat. Te apropii de sfârșit și nu poți crede felul în care ești atacat, modul în care ești asaltat, felul în care se poate strecura frica. Până atunci, ai ignorat lucrurile acestea. Ce este viața ta? Este un abur. Ce este? Este un abur care se arată puțin și apoi piere. Știi asta. Știam și eu acel verset din Iacov, dar nu așa cum ar fi trebuit să îl știi. Nu l-ai experimentat așa cum ar fi trebuit. Așa cum cineva spune, în legătură cu cancerul, ai șansa de a te putea gândi, ai șansa să te pregătești pentru moarte, pentru veșnicie. Așa că poți fi mulțumitor pentru tot ce cunoști despre Biblie, toată cunoștința lui Dumnezeu pe care o ai. Toată cunoașterea lui Hristos. Toată prețuirea pentru Calvar. Și pentru Isus, care a murit pentru a lua păcatele tale.

Când ajungi la final, te întrebi: "Doamne, Te cunosc cu adevărat? Te cunosc cu adevărat? Am fost într-adevăr salvat? Am fost cu adevărat răscumpărat? Am cu adevărat o crednță mântuitoare în Dumnezeul Cel viu? Sunt păcatele mele îndepărtate?" Și vă spun fraților, dragii mei frați și dragele mele surori, puteți fi profund mulțumitori pentru siguranța pe care o aveți, pentru toată încrederea pe care ați acumulat-o, pe care Dumnezeu a pus-o în sufletul vostru. Poți fi mulțumitor când ajungi la final. Și știți ce, fraților, mă laud în Isus Hristos. Până acum am avut o mică parte din această laudă. Îmi amintesc de o noapte când frica apăruse în inima mea, o teroare a întunericului. Nu la mult timp după ce mi s-a stabilit diagnosticul. A fost o noapte întunecoasă. Dar vă spun, mângâierile lui Hristos sunt mari. Și cuvintele din Ioan 17, pe care vi le-am spus, cuvintele lui Isus: "Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu." Astfel de adevăruri pătrund în inimă topindu-ți sufletul. Și temerile sunt topite, demonii sunt izgoniți, te poți lăuda în Hristos și poți înainta. Haideti, să înaintăm. Și sunt cuvintele Domnului! Vă spun că găsiți certitudine aici. Și este grozav.

Noi, creștinii, putem înfrunta regele temerilor cu un strigăt!

Zilele trecute, medicul gastroenterolog a spus: "Uite care e situația: nu mai ai mult." L-am întrebat: "Mai am 3 luni?" Mi-a răspuns: "Nu." A clătinat capul în semn că nu. Eu i-am spus: "Sunt creștin, am fost mântuit, păcatele îmi sunt iertate," i-am spus: "Cerul este în regulă." Imortalitatea este un teren solid, nu-i așa? Privesc la cei măreți. Privesc la regi. Domnul să vă binecuvânteze pe toți. Să privim la un al doilea aspect. Aici această fericire pare puțin ironică.

Spune: "Ferice de morții care mor în Domnul." Ferice de morți? Vrei să îmi spui că e o binecuvântare să mori? Nu sună bine, nu-i așa? Nu prea are sens, nu-i așa? Vreau să spun că nu ne dorim să murim. Soția mea nu își dorește să mor. Nu ne dorim unul altuia să murim. Sfinții nu-și doresc asta unii altora, cei dragi nu își doresc să murim. Ce vrea să spună prin 'fericire'? Cum poate fi astfel? Nu pare a fi o binecuvântare. Iar Biblia spune despre moarte că este un vrăjmaș. Mai bine ai crede, e un vrăjmaș. Așa este. Nu este potrivită.

Adică, noi am fost creați după chipul lui Dumnezeu, ca și David, nu? Iar trupurile noastre sunt create în mod minunat. Și se pare că suntem speciali. Voi toți sunteți din categoria tinerilor, altfel nu ați fi putut sta acolo afară, în căldura asta. Și toată forța pe care o aveți. Și toate abilitățile voastre. Vreau să spun.. suntem creați în mod minunat. În acest context, dintr-o dată, se ivește moartea. Și vine dintr-o dată. Până acum câțiva ani mă simțeam ca și cum aș fi avut 30 de ani. Dar acum, deodată, Dumnezeu azvârle săgeata Sa spre mine. Și sănătatea dispare. Și deodată este consumat tot ce era prețios pentru noi, ca ros de molie. Sănătatea noastră dispare, componentele organismului nu mai cooperează, nu mai funcționează. Nu mai pot să îmi ridic capul. Nu mai pot sta la birou cum stăteam de obicei. Nu mai pot cânta cum cântam înainte. Nu mai am puterea pe care o aveam.

Noi tindem să spunem: "Acea persoană e bolnavă. Va putea citi Biblia mai mult și se va putea ruga mai mult." Uită de asta! Nu funcționează așa. Ai din toate mai puțin. Moartea este un dușman.

Și vă spun, vă spun: mai bine folosiți-vă puterea, folosiți-vă tinerețea. Folosește fiecare fărămă cât o ai. Fă-o să conteze. Fă-o să conteze acum. Dacă știi ce e bine, dacă știi ce e bine, fă acum. Și țintește către acel lucru, nu amâna. Nu lăsa pe altădată. Nu face asta! Nu spune că mai e și altă zi. Nu spune că e mai bine în altă parte. Nu te lăsa înșelat astfel, e minciuna diavolului. Moartea e un dușman, așa că noi murim.

Da, oamenii lui Dumnezeu se duc, femeile credincioase se duc, sfinții lui Dumnezeu se duc. De ce se duc? Pare că ar putea contribui mult. Au așa de multe de împărțit. Ai multe de împărțit. Domnul te-a ajutat să crești, Mark! El zidește un om al lui Dumnezeu. Nu îi este greu să facă asta. Nu se îngrijorează în această privință. Nu e nici nerăbdător. Nu e slab când trebuie să zidească un alt om al lui Dumnezeu. Așa că pe tine te va lua. Și pare că toată acea înțelepciune acumulată, toate cunoștințele acumulate se duc și par a fi toate irosite. Pare ca laptele vărsat, ca vinul împrăștiat. Dar vă spun din nou, Dumnezeu nu este marcat de slăbiciune, și nu Îl deranjează să zidească un alt om. Ci se bucură să zidească un om. Pare că se bucură în timpul acestui proces, la fel de mult ca de finalul său.

Așa că iată-ne, chemați să umblăm cu Dumnezeu. Chemați să umblăm cu Dumnezeu pe acest pământ, în mijlocul taberei celui rău, chemați să cântăm cântările Sionului în tabăra dușmană. Dar ce privilegiu avem! Ce privilegiu să

auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Ce privilegiu să avem adevărul lui Dumnezeu, în mijlocul unei lumi a minciunilor, minciuni! Avem așa de mult adevăr, aveți așa de mult adevăr aici, fraților! Să fiți buni administratori ai feluritelui har al lui Dumnezeu. Buni administratori: trebuie să îl îngrijești, să îl prețuiești, memorați-l și predicați-l. Împărtășiți despre har la benzinărie, la magazin. Răspândiți-l cumva, în vreun fel. Trăiți-l! Ai putea fi singura Scriptură pe care o vor citi.

Îmi amintesc de Bethany, înainte să se fi căsătorit, în urmă cu vreo opt ani, când lucra pentru Taco Bell, încă nu spusese multe despre Hristos, dar cineva a venit.. cred că nu spusese încă nimic despre Hristos. Cineva a venit și i-a spus: “De ce ești diferită?” Ei au recunoscut că limbajul și comportamentul ei erau diferite.

Revenind, cum e posibil? Cum e posibil ca El să spună că cei ce mor sunt fericiți? Să vedem și cuvintele următoare. Apare aici o condiție, nu-i așa? Spune cât de binecuvântați sunt cei ce mor în Domnul. Vedem aici siguranța binecuvântării; în al doilea rând, ironia binecuvântării; în al treilea rând, condiția binecuvântării. Spune: “Binecuvântați sunt cei ce mor în Domnul.” Dacă nu erau adăugate cuvintele următoare, nu exista nicio binecuvântare. Putea fi chiar un blestem, un blestem teribil. Dar apar cuvintele acestea: “mor în Domnul.”

Știți asta? Sper că știți acest lucru, că există doar două categorii, doar două categorii de oameni, nu-i așa? Acei care sunt în Hristos, și acei care nu sunt în El. Acei care au fost născuți de două ori și acei care au fost născuți doar o dată. Acei care au păcatele iertate și acei care încă trăiesc în păcatele lor. Acei care sunt încă oameni firești, spre deosebire de oamenii duhovnicești. Așa că există două categorii. Trebuie să te întrebi în această dimineață sunt eu în Hristos sau nu? Sunt eu într-o unire vitală cu El sau nu? Sunt eu conectat cu Hristos sau nu? Sunt firesc sau duhovnicesc? Mai bine te-ai întreba, până ai primi un răspuns sigur. Nu sta în nesiguranță. Asigură-te că Hristos e în tine. Fără El te îndrepti către iad, spre condamnarea ta.

Sunt două moduri în care poți muri. Poți muri în Domnul sau poți muri în păcatul tău. Isus a spus repetat în Ioan, capitolul 8 că dacă mori în păcatul tău...ce se întâmplă? Nici eu nu îmi amintesc. Ioan 8:24 “De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.” Și în versetul 21 se spune: “veți muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.” Veți muri în păcatul vostru, veți pieri. Și oamenii mor, am auzit și știți și voi, oamenii mor în mașini, mor în case. Oamenii mor în spital, mor în mormane de gunoi. Morți teribile. Dar nu ai vrea să mori în păcatul tău. Așa că trebuie să te asiguri că poți muri, că vei muri în Hristos, că păcatele îți sunt iertate, fărădelegile îți sunt iertate, că Îl cunoști pe Hristos și că cerul este casa ta. Să te asiguri că cetățenia ta este în cer și glorie, glorie, glorie te așteaptă și Emanuel, în țara lui Emanuel. Ești sigur că păcatele îți sunt iertate? Este posibil ca aceasta să se întâmple și e posibil să știi că ești iertat, fără vreo umbră de îndoială! Eu cred că Biblia ne învață despre siguranța mântuirii, tu nu?

Deci, aceasta e condiția. În al patrulea rând, să vedem explicația acestei binecuvântări și esența sa. E scris aici, în versetul 13: “Ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” De ce ar fi aceasta o binecuvântare? Pot fi spuse multe despre acest lucru. Două aspecte sunt menționate. Spune că se vor odihni de ostenele lor. Se vor

odihni. Și poți aprecia mai mult odihna, dacă o compari cu ceea ce se spune despre cei răi. Se spune în versetul 11 că cei răi nu au odihnă, zi și noapte. Știi, câteodată, când ești bolnav, dacă nu te poți odihni noaptea, recuperezi în timpul zilei. Dar aici spune că nu vor avea odihnă, nici zi, nici noapte.

Odată, conduceam spre casă și mă gândeam la acest adevăr: Pentru totdeauna, în vecii vecilor, suferința lor nu va înceta. Credem asta? Cu greu. Dar ne spune că ne vom odihni de ostenele noastre. Sunt lucruri descrise despre viitorul nostru în cer, Domnul îl numește somn. Și acest cuvânt a fost încurajant pentru mine. Am mers să dorm de multe ori, nu sunt străin față de somn. Somnul e în regulă. E ca și cum Domnul ar vrea să ne spună: “E în regulă!” Știi, vei adormi în Domnul. Adormit în Domnul. Se numește casă, acasă cu Hristos. Nemurirea începe. Și aici avem o explicație. “Ei se vor odihni de ostenele lor.” Te întreb azi: lucrezi tu, ostenești pentru Hristos? E în regulă să lucrezi câte 8 ore pe zi, ca doctor, ca portar. E în regulă. Nu e ca și cum acel timp nu contează. Tu faci munca aceea ca pentru Domnul, nu-i așa? Muncești ca pentru Domnul. Și totuși, dincolo de asta, te întreb dacă lucrezi în mod specific pentru răspândirea adevărului? Lucrezi în mod specific pentru suflete? Ca, atunci când vei ajunge la final, să simți eliberare?

“Am trudit pentru Hristos, am trudit pentru suflete, am trudit să răspândesc adevărul, am sacrificat, m-am consumat în lucrare. De aceea, abia aștept să mă odihnesc de ostenele mele.” Scrie că munca noastră nu este în zadar în Domnul. Scrie aici că faptele lor îi vor urma. Gândește-te: cel mai mic lucru pe care îl faci, dacă oferi un pahar cu apă. Cuvintele noastre inutile vor fi judecate. Deci, fiecare cuvânt bun, fiecare faptă, nu e în zadar. De aceea, trebuie să fim statornici, neclintiți, mereu sporind în lucrarea Domnului, știind că lucrarea noastră nu este în zadar în El. Țineți la acest lucru, fraților, păstrați-l. Munca voastră nu este în zadar, faptele voastre vă vor urma, gândiți-vă! Domnul Isus Hristos nu numai că ne mântuiește, ne mântuiește nu pe baza faptelor noastre, dar apoi ne dă o lucrare de făcut, plin de har ne dă o lucrare și ne promite că ne va răsplăti pentru ea. Și spune că “Suferințele de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”

E scris că suferințele noastre de acum lucrează pentru noi, lucrează pentru noi. Îmi plac lucrurile care lucrează, care produc și sunt eficiente. Și Domnul spune că suferințele lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Concentrează-te asupra acestui lucru. Bazează-te pe acest lucru, este adevărat. Și trebuie să ne implicăm în lucrarea Domnului. Noaptea vine când omul nu mai poate lucra. Mai bine lucrează acum.

În cele din urmă, ajungem la o încurajare, care ne este prezentată în această fericire, sau binecuvântare. Spune chiar înainte de versetul 12, să nu ratăm acest punct, spune: “Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” În ce stă răbdarea sfinților? Aceste cuvinte sunt plasate în acest paragraf, încât nu știi dacă se referă la versetul precedent sau la cel următor. Cred că se referă la ambele. Astfel, ce te va păstra perseverent, statornic, și neclintit, și rodnic, și înaintând și rămânând în adevăr?

Ce te va păstra să nu fi stăpânit de lume, stăpânit de păcat? Este vorba de versetul anterior. Se spune că vor fi chinuiți pentru păcatele lor zi și noapte. Da, se apropie o judecată, este o zi măreață a lui Dumnezeu, în care orice

lucru va fi adus la lumină. Dumnezeu ne va judeca pentru faptele pe care le facem în trup, bune sau rele. Va trebui să dăm socoteală lui Dumnezeu, iar noi nu vrem să stăm înaintea Lui, nu vrem să fim acolo. Acum, îl vezi pe cel necredincios, îl vezi prosperând, îl vezi devenind robust. Ochii lui sunt bulbucați, nu are nicio problemă, îi merge destul de bine. El mânuiește viața destul de bine. Este fericit dimineața și este fericit noaptea. El are mâncare din plin. Are o burtă grasă, el nu a fost pedepsit în fiecare dimineață, nu a fost muștrat, și pare că îi merge bine. Are comorile la locul lor. Dar sunt aici, pe pământ. Iar tu vezi sfârșitul vieții celui rău și realizezi că Dumnezeu îi pune picioarele în locuri alunecoase. Realizezi că judecata se apropie pentru acel om. Și spui: “Nu, domnule, păcatul nu merită. Nu mă voi pleca, nu voi merge pe acea cale. Nu voi sta la discuții cu păcatul. Nu îl voi invidia pe păcătos! Voi înainta cu Hristos! Voi sta departe de păcat. Voi detesta ce e lumesc. Cetățenia mea e în ceruri. Nu voi avea o minte pământescă. Voi trăi pentru Hristos, voi trăi pentru eternitate. Casa mea nu e aici, e acolo! Și alerg spre o singură țintă. Acest lucru te va păstra perseverent.

Apoi, cealaltă parte este în versetul 13. Da, te vei odihni de ostenele tale și faptele tale te vor urma. Domnul nu va trece pe lângă tine. Se merită, se merită! E posibil să lucrezi pentru Hristos și să suferi pierderi în lucrare. “Dacă nu aș fi făcut asta, nu aș fi suferit acea pierdere. Dacă nu aș fi sacrificat pentru Hristos, nu s-ar fi întâmplat. Se pare că sunt dezavantajat pentru că am făcut acel lucru pentru Domnul.” Să nu crezi asta. Nu crede! Isus a făcut voia lui Dumnezeu, și asta L-a ucis. L-a dus la moarte.

Priviți la exemplul Său. Priviți la exemplul Său, acum înălțat în slavă, cu un nume deasupra oricărui alt nume. Și pentru bucuria care Îi era pusă înainte, El a îndurat crucea, a disprețuit rușinea. Amintiți-vă, fraților, lui Dumnezeu nu Îi va fi rușine să Se numească Dumnezeuul vostru, dacă trăiți pentru orașul ceresc, dacă trăiți pentru țara cerească. Lui nu Îi va fi rușine să Se numească Dumnezeuul tău, să Se identifice cu tine, să te aibă și să îți spună: “Bine, rob bun și credincios.” Și să îți spună: “Te cunosc. Petre, te cunosc. Marcu, te cunosc. Tim, te cunosc.” În loc să ne spună: “Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine.” Așa că Domnul Isus ne poate răsplăti. El e capabil să răsplătească orice, orice am fi făcut vreodată. Și spune: “Vino, intră în bucuria Stăpânului tău.”

Fraților, iată-ne aici. Iată-ne aici, în această dimineață. Am gustat puțin din puterile veacului viitor. Noi am cântat acele cântări și n-ați simțit, n-ați simțit? Eu abia pot continua cântarea, e așa multă glorie acolo. Hristos! Hristos! El este totul în toți, totul pentru El, El merită totul, El primește totul, vreau să fac totul pentru El. Vreau să mă dăruiesc Lui în întregime, vreau să sfârșesc bine, vreau să dau ce am mai bun pentru Dumnezeu. Și când ajungi la final, vă spun, fraților, un lucru pe care nu vrei să îl ai pe lângă casa ta, un lucru pe care nu vrei să îl ai pe lângă inima ta este păcatul! Un păcat este contrabandă! În special la final, vrei să ai o inimă pură, vrei o conștiință pură. Nu vrei să te bălăcești în păcat, nu vrei ca păcatul să atârne de capul tău. Nu vrei să te încurci cu păcatul. Nu vrei să te lupți cu păcatul. Vrei să ajungi la final victorios asupra păcatului, să ai stăpânire asupra sa, vrei să ai biruință. Știi că nu ești învins, nu te joci cu păcatul. Și în acest punct te vei lăuda în Hristos, aici vei găsi bucurie negrăită și plină de glorie.

Am gustat din puterile veacului viitor. Spune ‘am gustat’, în capitolul 6 din Evrei. Mai bine ai crede. Doar am gustat,

și dacă doar am gustat, cât de mult trebuie să mai fie acolo! “Am gustat din izvoarele de pe pământ, dar mult, mult mai mult voi avea sus.” Așa că, binecuvântați sunt cei ce mor în Domnul. Acesta este finalul, dacă Domnul nu se întoarce înainte, și plecăm fără moarte. Ce a făcut Domnul pentru noi, ca să putem birui mormântul? Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. Este un privilegiu să împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu cu voi. Mulțumesc pentru rugăciunile voastre, mă rog și eu ca Domnul să vă binecuvânteze și să vă facă pe toți lumini strălucitoare în acest oraș mare și plin de nelegiuire, numit San Antonio. Nu trebuie să vă gândiți la a pleca undeva în vreo junglă, aveți o junglă aici. Înaintați. Vă iubesc, vă iubesc. La revedere. Adio, nu este niciun adio. Ne vom vedea în scurt timp, nu veți rămâne cu mult în urma mea.